

**Pismo okólne Nr 12/2023 Rektora Szkoły Głównej
Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie
z dnia 27 grudnia 2023 r.**

**w sprawie „Procedury bezpiecznej ewakuacji osób z niepełnosprawnościami
oraz osób z innymi szczególnymi potrzebami z obiektów Szkoły Głównej
Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie w przypadku zagrożenia”**

Na podstawie art. 23 ust. 1 oraz art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r., poz. 742 ze zmianami) w związku z art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2022 r., poz. 2057) oraz art. 6 pkt 1 lit. e ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami (tekst jednolity Dz. U. z 2022 r. poz. 2240 ze zmianami) postanawia się, co następuje:

§ 1

1. Wprowadza się „Procedurę bezpiecznej ewakuacji osób z niepełnosprawnościami oraz osób z innymi szczególnymi potrzebami z obiektów Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie w przypadku zagrożenia”, zwaną dalej „Procedurą”, w brzmieniu stanowiącym załącznik do Pisma okólnego.
2. Procedura określa podstawowe zasady i sposoby postępowania podczas ewakuacji osób z niepełnosprawnościami oraz osób z innymi szczególnymi potrzebami w przypadku zagrożenia.

§ 2

Procedura stanowi uzupełnienie treści Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego oraz Instrukcji postępowania w stanach zagrożeń w SGGW.

§ 3

Nadzór nad wykonaniem Pisma okólnego powierza się Kanclerzowi SGGW.

§ 4

Pismo okólne wchodzi w życie z dniem podpisania.

Rektor

Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie
prof. dr hab. Michał Zasada

/ podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym /

Załącznik do Pisma okólnego Nr 12/2023 Rektora SGGW z dnia 27 grudnia 2023 r. w sprawie „Procedury bezpiecznej ewakuacji osób z niepełnosprawnościami oraz osób z innymi szczególnymi potrzebami z obiektów Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie w przypadku zagrożenia”

Procedura bezpiecznej ewakuacji osób z niepełnosprawnościami oraz osób z innymi szczególnymi potrzebami z obiektów Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie w przypadku zagrożenia

Rozdział I

Ogólne zasady ewakuacji osób z niepełnosprawnościami oraz osób z innymi szczególnymi potrzebami

§ 1

[Osoby odpowiedzialne za ewakuację osób z niepełnosprawnościami oraz osób z innymi szczególnymi potrzebami]

W przypadku wystąpienia zagrożenia powodującego konieczność ewakuacji z obiektów Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, dalej „**SGGW**” lub „**Uczelnia**”, odpowiedzialność za ewakuację osób z niepełnosprawnościami oraz osób z innymi szczególnymi potrzebami ponoszą w przypadku:

- 1) **pracownika** – jego **bezpośredni przełożony**, a jeżeli bezpośredni przełożony jest osobą z niepełnosprawnością lub osobą z innymi szczególnymi potrzebami - jego zastępca;
- 2) **studenta, doktoranta lub innych osób uczestniczących w zajęciach** dydaktycznych lub zajęciach w ramach innych form kształcenia – **osoba prowadząca** takie zajęcia dydaktyczne lub zajęcia w ramach innych form kształcenia;

3) **mieszkańca domu studenckiego – kierownik domu studenckiego;**

4) **innej niż wymienionej w pkt 1 - 3 osoby** przebywającej w zagrożonym obiekcie – kierownik jednostki organizacyjnej pełniący rolę zarządcy na obiekcie SGGW albo kierownik domu studenckiego, w przypadku powzięcia informacji o przebywaniu takiej osoby w obiekcie.

§ 2

[Indywidualny plan postępowania w trakcie ewakuacji lub uratowania w inny sposób]

1. Osoby z niepełnosprawnościami oraz osoby z innymi szczególnymi potrzebami, które stale lub okresowo przebywają w obiektach SGGW w związku z wykonywaniem czynności służbowych, realizowaniem zadań na podstawie umów cywilnoprawnych, kształceniem lub korzystaniem z innych usług świadczonych przez SGGW, zachęca się do poinformowania o swojej sytuacji Biuro ds. Wsparcia Osób z Niepełnosprawnościami i Dostępności (dalej „**BOND**”) w celu zapewnienia przez Uczelnię takim osobom sprawnego przeprowadzenia ich ewakuacji lub uratowania ich w inny sposób, w przypadku wystąpienia zagrożenia powodującego konieczność ewakuacji z obiektów SGGW.
2. Brak informacji ze strony osób, o których mowa w ust. 1, może być utrudnieniem w sprawnym przeprowadzeniu ewakuacji z obiektów SGGW, a w skrajnych przypadkach może w ogóle uniemożliwić ewakuację tych osób z obiektów SGGW lub uratowanie ich w inny sposób.
3. Pracownicy, studenci, doktoranci będący osobami z niepełnosprawnościami lub osobami z innymi szczególnymi potrzebami mogą złożyć w formie pisemnej, za pośrednictwem BOND, do Inspektoratu Ochrony Przeciwpożarowej wnioski o ustalenie dla nich indywidualnego planu postępowania w trakcie ewakuacji lub uratowania ich w inny sposób, zwany dalej „**IPPE**”.

Kierownik BOND przeprowadza wstępny wywiad z osobą, dla której IPPE ma zostać przygotowany, w trakcie którego ustalany jest m.in. zakres zgłoszonej potrzeby wsparcia w przypadku ewakuacji z obiektu SGGW. Kierownik BOND w

przypadku stwierdzenia w trakcie wywiadu potrzeby ustalenia IPPE dla osoby, która złożyła wniosek o jego ustalenie, przekazuje wniosek do Inspektoratu Ochrony Przeciwpożarowej.

Kierownik BOND wraz z wnioskiem przekazuje za zgodą osoby, której IPPE ma dotyczyć, dane niezbędne do sporządzenia IPPE, w tym w szczególności preferowaną formę wsparcia takiej osoby w trakcie ewakuacji. Zakres przekazywanych danych wymaga zgody osoby, dla której IPPE ma zostać ustalony. Wniosek o ustalenie IPPE wymaga podpisu osoby, dla której IPPE ma zostać ustalony oraz oświadczenia tej osoby w zakresie zgody na przetwarzanie danych osobowych na potrzeby ustalenia IPPE i zapewnienia przez Uczelnię sprawnego przeprowadzenia jej ewakuacji lub jej uratowania w inny sposób, w przypadku wystąpienia zagrożenia powodującego konieczność ewakuacji z obiektów SGGW.

4. IPPE ustala Inspektorat Ochrony Przeciwpożarowej **w porozumieniu** z Kierownikiem Straży Akademickiej SGGW, Zastępcą Kanclerza – Dyrektorem ds. Zarządzania Infrastrukturą – w zakresie kwestii technicznoorganizacyjnych, **oraz po uzgodnieniu z BOND** – w zakresie identyfikacji potrzeb i komunikacji z osobą, której ma dotyczyć IPPE.
5. IPPE sporządza się w formie dokumentowej i wymaga on akceptacji osoby, dla której został sporządzony.
6. IPPE zawiera co najmniej:
  - a) dane osoby ewakuowanej i jego asystenta (asystentów) ewakuacji;
  - b) wskazanie, w jaki sposób osoba ewakuowana ma być poinformowana o sytuacji i miejscu zagrożenia oraz o zarządzonej ewakuacji;
  - c) informację o lokalizacji wyjść ewakuacyjnych, z którymi osoba ta może skorzystać, miejscach zbiórki itp.;
  - d) informację o lokalizacji, przebiegu i kierunku dróg ewakuacyjnych (poziomych i pionowych) dostępnych dla danej osoby;
  - e) informację o: lokalizacji miejsca oczekiwania na ewakuację dla osób potrzebujących asysty w ewakuacji, lokalizacji miejsca zbiórki, oraz

lokalizacji i rodzaju sprzętu znajdującego się w obiekcie, którym można posłużyć się w przypadku ewakuacji tej osoby;

- f) omówienie typu potrzebnej asysty, jej zakresu (np. konieczności

transferowania użytkownika wózka) oraz sposobu realizowania;

- g) oświadczenie osoby, dla której został przygotowany o zapoznaniu się z jego treścią.

7. IPPE otrzymuje wyznaczony asystent ewakuacji (asystenci ewakuacji) oraz osoba, dla której został ustalony. W przypadku podjęcia decyzji o ewakuacji z danego obiektu SGGW, osoba, dla której IPPE został ustalony, kontaktuje się ze wskazanym w IPPE asystentem ewakuacji. W przypadku problemu z kontaktem z asystentem ewakuacji wskazanym w IPPE, osoba, o której mowa powyżej, informuje o tym fakcie właściwą osobę odpowiedzialną za jej ewakuację, wskazaną odpowiednio w § 1.

8. O ustaleniu IPPE informowani są w przypadku:

- a) pracownika – jego bezpośredni przełożony, a jeżeli bezpośredni przełożony jest osobą z niepełnosprawnością, jego zastępca oraz właściwy zarządca na obiekcie SGGW;

- b) studenta, doktoranta lub innych osób uczestniczących w zajęciach dydaktycznych lub innych formach kształcenia – osoba prowadząca zajęcia, Dziekan

Wydziału/Dyrektor Szkoły Doktorskiej oraz właściwy zarządca na obiekcie SGGW;

- c) mieszkańca domu studenckiego – kierownik domu studenckiego;

- d) innej niż wymienionej w lit. a) – c) osoby przebywającej w zagrożonym obiekcie – kierownik jednostki organizacyjnej pełniący rolę zarządcy na obiekcie SGGW albo kierownik domu studenckiego, w przypadku powzięcia informacji o przebywaniu takiej osoby w obiekcie.

9. W przypadku podjęcia decyzji o ewakuacji z obiektu SGGW, w którym znajduje się osoba z ustalonym IPPE, asystent ewakuacji podejmuje czynności zgodnie z treścią IPPE, przy uwzględnieniu odpowiednio:

- a) zadań asystenta ewakuacji, o których mowa w § 3 i następne, oraz

- b) pozostałych zasad w zakresie ewakuacji wynikających z regulacji wewnętrznych SGGW w tym zakresie.
10. Przetwarzanie danych osobowych osób, o których mowa w ust.1 i 2, wskazanych w toku czynności tam wskazanych, w celu zapewnienia takim osobom możliwości ewakuacji lub ich uratowania w inny sposób, odbywa się za wyraźną zgodą osób, których dane dotyczą, oraz z zachowaniem najwyższych standardów w zakresie ochrony danych osobowych wynikających z regulacji wewnętrznych SGGW i przepisów powszechnie obowiązujących w tym zakresie.
  11. Szczegółowe wytyczne w zakresie wyznaczania asystentów ewakuacji w ramach IPPE, dobre praktyki w zakresie ustalania IPPE, w tym jego sporządzania, uzgadniania jego treści, zatwierdzania, wyznaczania asystentów ewakuacji, zostaną określone na drodze odrębnej regulacji wewnętrznej SGGW w tym zakresie.

§ 3

[Wyznaczenie asystenta ewakuacji dla osoby z niepełnosprawnością lub osoby z innymi szczególnymi potrzebami podczas ewakuacji]

1. Osoba odpowiedzialna za ewakuację osób z niepełnosprawnościami oraz osób z innymi szczególnymi potrzebami, odpowiednio wskazana w § 1, w czasie ewakuacji pełni rolę asystenta ewakuacji dla tych osób, chyba że asystent ewakuacji dla danej osoby został uprzednio wyznaczony na zasadach określonych w § 2 oraz z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Osoba odpowiedzialna za ewakuację, odpowiednio wskazana w § 1, może wskazać dodatkowe osoby pełniące rolę asystenta ewakuacji dla osoby z niepełnosprawnością lub innymi szczególnymi potrzebami, dla której on sam nie ma fizycznej możliwości pełnić roli asystenta.
3. Celem działania asystenta ewakuacji jest pomoc ewakuowanej osobie z niepełnosprawnością lub innymi szczególnymi potrzebami w dotarciu do miejsca zbiórki ewakuacji, tj. w bezpiecznej odległości od zaistniałego zagrożenia i jakichkolwiek czynników, które mogłyby negatywnie wpłynąć na bezpieczeństwo

osób ewakuowanych, niestanowiącego zagrożenia, zwanego dalej „**miejscem zbiórki**”.

4. Asystent ewakuacji przed przystąpieniem do pomocy wyznaczonej mu osobie ewakuowanej przeprowadza z nią rozmowę celem zdiagnozowania, czy potrzebuje wsparcia, a jeśli tak to jaka forma wsparcia będzie dla niej najbardziej komfortowa ze względu na jej indywidualne potrzeby. Wywiad ma również na celu określenie poziomu jej sprawności oraz możliwości zastosowania przy jej ewakuacji dostępnego sprzętu ewakuacyjnego.
5. Asystent ewakuacji po zdiagnozowaniu potrzeb wyznaczonej mu osoby ewakuowanej ustala odpowiedni sposób ewakuacji dostosowany do indywidualnych potrzeb osoby ewakuowanej, w tym również możliwość zaangażowania do pomocy w ewakuacji dodatkowych osób (członków społeczności akademickiej SGGW).

§ 4

[Podstawowe etapy wsparcia asystenta ewakuacji przy bezpiecznej ewakuacji osoby z niepełnosprawnością oraz osoby z innymi szczególnymi potrzebami]

1. Ustala się następujący podstawowy zakres wsparcia udzielanego przez asystenta ewakuacji przy bezpiecznej ewakuacji osoby z niepełnosprawnością oraz osoby z innymi szczególnymi potrzebami:
  - 1) powiadomienie o wystąpieniu zagrożenia i konieczności ewakuacji;
  - 2) zapytanie czy osoba ta potrzebuje i chce wsparcia asystenta ewakuacji w trakcie ewakuacji, jaka forma wsparcia będzie dla niej najbardziej komfortowa, oraz w jaki sposób można jej pomóc w trakcie ewakuacji;
  - 3) pomoc w odnalezieniu drogi ewakuacyjnej;
  - 4) pomoc w opuszczeniu obiektu SGGW (wyprowadzenie) bez konieczności użycia sprzętu ewakuacyjnego;
  - 5) pomoc w opuszczeniu obiektu SGGW z użyciem sprzętu ewakuacyjnego – o ile sytuacja tego wymaga – ewakuacja osób z niepełnosprawnością ruchową (a

także wszystkich osób, które nie mogą samodzielnie i szybko poruszać się po schodach);

- 6) asystowanie wyznaczonej osobie z niepełnosprawnością lub osobie z innymi szczególnymi potrzebami do momentu doprowadzenia jej do miejsca zbiórki, a w przypadku, gdy okoliczności tego wymagają również dalsze wsparcie według decyzji osoby przez niego wspieranej.
2. Asystent ewakuacji powinien uwzględnić ryzyko pojawienia się dezorientacji, paniki, stresu i niemożności działania u osoby ewakuowanej spowodowane tempem zmian w otoczeniu zachodzących w związku z zaistniałym zagrożeniem oraz ewakuacją.

Rozdział II

Szczególne zasady ewakuacji osób z niepełnosprawnościami oraz osób z innymi szczególnymi potrzebami

§ 5

[Ewakuacja osoby z trudnościami w poruszaniu się]

1. Ewakuację osoby z niepełnosprawnością ruchu lub osoby, która nie jest w stanie samodzielnie, szybko i sprawnie poruszać się po schodach lub pokonywać znacznych dystansów (dalej „osoba z trudnościami w poruszaniu się”) należy prowadzić przy użyciu dostępnego sprzętu ewakuacyjnego, w tym z wykorzystaniem odpowiednio krzeseł, wózków, mat lub materacy ewakuacyjnych.
2. Podczas transferu z wózka osoby ewakuowanej na krzesło, wózek, matę lub materac ewakuacyjny, konieczna jest efektywna współpraca wszystkich zaangażowanych osób. Zaleca się, aby w procesie transferu uczestniczyły minimum dwie osoby (nie licząc osoby ewakuowanej).

Wysoce prawdopodobne jest, że rola asystenta w procesie transferu ograniczy się do ustabilizowania sprzętu ewakuacyjnego, tak aby osoba ewakuowana mogła samodzielnie się przesiąść.

3. W przypadku osób ze znaczną niepełnosprawnością (np. zanik mięśni, uszkodzenie rdzenia kręgowego w odcinku szyjnym) zalecany jest transfer techniką przód-tył. Jedna osoba ustawia się z przodu i chwyta osobę ewakuowaną pod kolanami (obiema rękami), druga osoba ustawia się za plecami osoby ewakuowanej i chwyta ją za nadgarstki, przekładając swoje ręce pod jej pachami. Na umówiony sygnał następuje podniesienie do góry i przeniesienie na ustawiony obok wózek ewakuacyjny.

Zalecane jest upewnienie się (poprzez rozmowę i wywiad), czy u osoby transferowanej nie występuje spastyczność, która skutkować może mimowolnymi kopnięciami przez nią osoby chwytającej pod kolanami.

Jeśli istnieje taka możliwość, zaleca się unieruchomienie nóg za pomocą pasa lub zastosowanie mniej wygodnej techniki bok/bok, gdzie osoby transferujące stoją po prawej i lewej stronie osoby ewakuowanej i transfer następuje do przodu lub do tyłu. W tym przypadku osoby transferujące powinny być bardzo podobnego wzrostu. W wózku ewakuacyjnym niezbędna jest funkcja usztywnienia głowy i odcinka szyjnego. Należy ją bezwzględnie zastosować podczas transferu osób ze słabszą stabilizacją.

4. W przypadku braku możliwości zastosowania sprzętu ewakuacyjnego lub braku tego sprzętu należy dostosować metodę ewakuacji do indywidualnych potrzeb osoby z trudnościami w poruszaniu się mając na względzie bezpieczeństwo osoby ewakuowanej i bezpieczeństwo asystenta oraz możliwość pomocy w ewakuacji ze strony innych osób.

Jedna osoba:

Osoba przenosząca podczas przenoszenia osoby ewakuowanej korzysta z chwytu „na barana”.

Osoba przenosząca podczas przenoszenia osoby ewakuowanej korzysta z chwytu „tłumokowego” – ratowany zakłada ręce od tyłu przez ramiona ratownika, aby zwisały one na piersi ratującego. Ciało powinno spoczywać na plecach ratownika w taki sposób aby nogi zwisały 15-20 cm nad ziemią. W określonych wypadkach ratujący przytrzymuje zwisające ręce przenoszonego. Może też czynić to jedną ręką, używając

drugiej do lepszego ułożenia i przytrzymania ratowanego na plecach lub złapania się poręczy, np. przy schodzeniu przy schodzeniu po schodach.

Osoba przenosząca podczas przenoszenia osoby ewakuowanej korzysta z chwytu „strażackiego” - ratownik przekłada jedną rękę pomiędzy nogami ratowanego, układa go na swoich barkach i tą przełożoną między nogami rękę chwytą ratowanego za nadgarstek ręki zwisającej z przodu. Druga ręka ratownika jest wolna i dlatego chwyt ten jest często używany przy znoszeniu ratowanego po drabinie lub schodach.

Dwie osoby:

Osoby stają po obu stronach wózka, kucają aby osoba na wózku mogła objąć swoimi kończynami górnymi szyje osób, które będą przenosić.

Osoby przenoszące przytrzymują za nadgarstki ręce osoby ewakuowanej. Osoby przenoszące podnoszą osobę ewakuowaną i odchodząc od wózka uwalniają kończyny dolne.

Osoby przenoszące podczas przenoszenia podtrzymują w talii ciało osoby ewakuowanej.

Wózek należy zostawić w takim miejscu, żeby inne osoby mogły swobodnie korzystać z tego miejsca podczas ewakuacji.

Inne możliwości dla dwóch osób:

Osoby przenoszące osobę ewakuowaną korzystają z dowolnego krzesła. Jest to sposób wskazany przy korzystaniu ze schodów po których nie można ewakuować osoby z wykorzystaniem noszy.

Osoby przenoszące podczas przenoszenia osoby ewakuowanej korzystają z chwytu „kończynowego” - jeden z ratujących chwytą ratowanego pod pachy, stojąc od strony jego głowy, a drugi pod kolana, stojąc tyłem do ratowanego. Ewakuowanego wynoszą nogami do przodu.

Osoby przenoszące podczas przenoszenia osoby ewakuowanej korzystają z chwytu „huśtawkowego” - ratownicy chwytają swoje zewnętrzne dłonie, siada na nich ratowany.

Ręce wewnętrzne ratowników uchwycone na wysokości łokci tworzą oparcia dla pleców ratowanego. Chwyt ten jest stosowany w stosunku do osób, które mają niesprawne ręce (które doznały obrażeń jednej lub obu rąk i nie mogą trzymać się za szyje ratowników).

Osoby przenoszące podczas przenoszenia osoby ewakuowanej korzystają z chwytu "stołeczka ręcznego" - Ratownicy odpowiednim chwycem dłoni tworzą siedzenie z rąk, na których siada ratowany i trzyma się ratowników za szyję. Ratownicy lekko zwróceni do siebie, ukośnie do kierunku ewakuacji, wynoszą ratowanego. Chwyt ten stosuje się w przypadku, gdy ratowany ma sprawne ręce.

BOND w porozumieniu z Inspektorem Ochrony Przeciwpożarowej przygotowuje i aktualizuje oraz udostępnia na stronie internetowej BOND wskazane powyżej metody ewakuacji w wersji graficznej.

§ 6

[Ewakuacja osoby z niepełnosprawnością wzroku]

1. Osobie z niepełnosprawnością wzroku podczas ewakuacji należy zapewnić indywidualne wsparcie (asystenta ewakuacji), który pomoże jej w bezpieczny sposób opuścić obiekt, z którego odbywa się ewakuacja.
2. Asystent ewakuacji powinien dotrzeć do osoby z niepełnosprawnością wzroku i w spokojny, stanowczy, profesjonalny sposób przeprowadzić ją do miejsca zbiórki.
3. Jeśli nie występuje sprzężenie niepełnosprawności, osoba z niepełnosprawnością wzroku jest w stanie usłyszeć standardowe alarmy i zapowiedzi głosowe powiadamiające o niebezpieczeństwie. Niepełnosprawność wzroku może ograniczać lub uniemożliwiać samodzielne opuszczenie strefy zagrożenia.
4. Podczas trwania ewakuacji należy na bieżąco informować osobę z niepełnosprawnością wzroku o kolejnych przeszkodach, w szczególności o biegu schodów (górze czy dół) i progach oraz podejmowanych działaniach, w

szczegółności konieczności pochylenia się, czy zmiany tempa kroku. Podczas ewakuacji osoby z niepełnosprawnością wzroku należy zachowywać z nią kontakt fizyczny. Najbardziej typowe, najbezpieczniejsze metody asysty osoby z niepełnosprawnością wzroku, to umożliwienie jej chwycenia łokcia bądź ramienia osoby asystującej.

5. Osobę z dysfunkcją wzroku należy zapytać, jaka forma wsparcia będzie dla niej najbardziej komfortowa.
6. Przy ewakuacji osoby z niepełnosprawnością wzroku należy mieć na względzie przede wszystkim następujące aspekty:
  - a) brak możliwości zobaczenia przez osobę ewakuowaną bezpośredniego zagrożenia w postaci dymu, płomieni;
  - b) brak możliwości zobaczenia przez osobę ewakuowaną świetlnych oznaczeń alarmowych;
  - c) brak możliwości samodzielnej reakcji przez osobę ewakuowaną na zagrożenie, którego nie słyhać;
  - d) brak lub ograniczenie możliwości poruszania się przez osobę ewakuowaną z użyciem dotyku lub echolokacji;
  - e) dezorientacja, panika, stres i niemożność działania osoby ewakuowanej z uwagi na tempo zmian zachodzących w otoczeniu;
  - f) brak reakcji ochronnych ze strony osoby ewakuowanej na zagrożenia niesłyszalne i bezwonne;
  - g) brak reakcji osoby ewakuowanej na napisy i znaki ostrzegawcze;
  - h) brak możliwości poruszania się osoby ewakuowanej bez asysty w nieznanym otoczeniu, bądź otoczeniu zmienionym.

§ 7

[Ewakuacja osoby z niepełnosprawnością słuchu i mowy]

1. Osobie z niepełnosprawnością słuchu i mowy należy podczas ewakuacji zapewnić indywidualne wsparcie asystenta ewakuacji, który pomoże jej w bezpieczny sposób opuścić obiekt, w którym odbywa się ewakuacja.
2. Asystent ewakuacji powinien dotrzeć do osoby z niepełnosprawnością słuchu i mowy oraz w spokojny, stanowczy, profesjonalny sposób przeprowadzić ją do miejsca zbiórki.
3. Przed ewakuacją osoby z niepełnosprawnością słuchu i mowy należy upewnić się, że nawiązany został kontakt wzrokowy z ewakuowanym.
4. Zwracając się do osoby z niepełnosprawnością słuchu i mowy podczas ewakuacji należy mówić z twarzą zwróconą w kierunku rozmówcy i nie zasłaniać ust. Jeżeli osoba ewakuowana nie rozumie przekazywanej informacji należy sformułować wypowiedź inaczej. Można również zapisać informację na kartce, na smartfonie lub tablecie.
5. Osoba z niepełnosprawnością słuchu i mowy może sprawnie i samodzielnie opuścić strefę zagrożenia, pod warunkiem, że dowie się o takiej konieczności, na przykład za pomocą świetlnego lub wibracyjnego systemu powiadamiania alarmowego. Kluczowe jest dostarczenie informacji o konieczności ewakuacji. Jeśli w danym obiekcie nie występuje system świetlny lub wizualny, powiadomieniem powinien zająć się asystent ewakuacji.
6. Przy ewakuacji osoby z niepełnosprawnością słuchu i mowy należy mieć na względzie przede wszystkim następujące aspekty:
  - a) brak możliwości usłyszenia dźwiękowego sygnału alarmowego, wołania;
  - b) utrudnienia w komunikacji z asystentem ewakuacji;
  - c) utrudniony kontakt w wypadku zadymienia lub zaciemnienia;
  - d) niemożliwy kontakt w ciemności i zadymieniu.

§ 8

[Ewakuacja osoby z niepełnosprawnością intelektualną]

1. Osobie z niepełnosprawnością intelektualną podczas ewakuacji należy zapewnić indywidualne wsparcie (asystenta ewakuacji), która pomoże jej w bezpieczny sposób opuścić obiekt, w którym odbywa się ewakuacja. Jeśli nie występuje współwystępowanie innych niepełnosprawności, osoby z niepełnosprawnością intelektualną są w stanie usłyszeć standardowe alarmy i zapowiedzi głosowe oraz zobaczyć aktywowane wizualne urządzenia ostrzegające o niebezpieczeństwie i konieczności ewakuacji.
2. Wyznaczony asystent ewakuacji powinien dotrzeć do osoby z niepełnosprawnością intelektualną i w spokojny, stanowczy, profesjonalny sposób przeprowadzić ją do miejsca zbiórki.
3. Przy ewakuacji należy pamiętać, iż niepełnosprawność intelektualna czy nadwrażliwość lub niedowrażliwość na bodźce dźwiękowe i wizualne może utrudniać lub całkowicie uniemożliwiać samodzielne opuszczenie strefy zagrożenia.
4. Przy ewakuacji osoby z niepełnosprawnością intelektualną należy mieć na względzie przede wszystkim następujące aspekty:
  - a) kłopoty ze zrozumieniem poleceń wydawanych przez osoby kierujące ewakuacją;
  - b) strach przed osobami obcymi;
  - c) ukrywanie się w sytuacji zagrożenia;
  - d) ciekawość nowej sytuacji mogąca prowadzić do chęci jej poznania;
  - e) agresja wobec otoczenia, osób i przedmiotów;
  - f) brak zaufania do osób obcych;
  - g) tendencja do ciągłego powtarzania tych samych czynności, zwłaszcza w sytuacjach pobudzenia emocjonalnego.

§ 9

[Ewakuacja pozostałych osób ze szczególnymi potrzebami]

1. Prowadząc ewakuację osoby ze szczególnymi potrzebami, innymi niż wymienione w paragrafach powyżej, należy przede wszystkim uwzględnić konieczność

dostosowania sposobu ewakuacji do indywidualnych potrzeb zgłaszanych przez taką osobę.

2. W przypadku osób w spektrum autyzmu należy zwrócić uwagę na trudności wynikające z nadwrażliwości sensorycznej i reakcji na stres.
3. Przy ewakuacji osoby ze szczególnymi potrzebami należy przede wszystkim zapytać taką osobę czy potrzebuje wsparcia, a jeśli tak, to jaka forma wsparcia będzie dla niej najbardziej komfortowa ze względu na jej indywidualne potrzeby.

Rozdział III

§ 10

[Szkolenia]

SGGW zapewnia szkolenia dla pracowników, studentów i doktorantów Uczelni, w tym w szczególności osobom odpowiedzialnym za ewakuacje w zakresie bezpiecznej ewakuacji osób z niepełnosprawnościami oraz osób z innymi szczególnymi potrzebami oraz wsparcia tych osób w czasie ich ewakuacji.

§ 11

Przy ewakuacji osób z niepełnosprawnościami oraz osób z innymi szczególnymi potrzebami z obiektów SGGW należy stosować ponadto ogólne zasady i wytyczne w zakresie ewakuacji określone w treści Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego oraz Instrukcji postępowania w stanach zagrożeń w SGGW.